

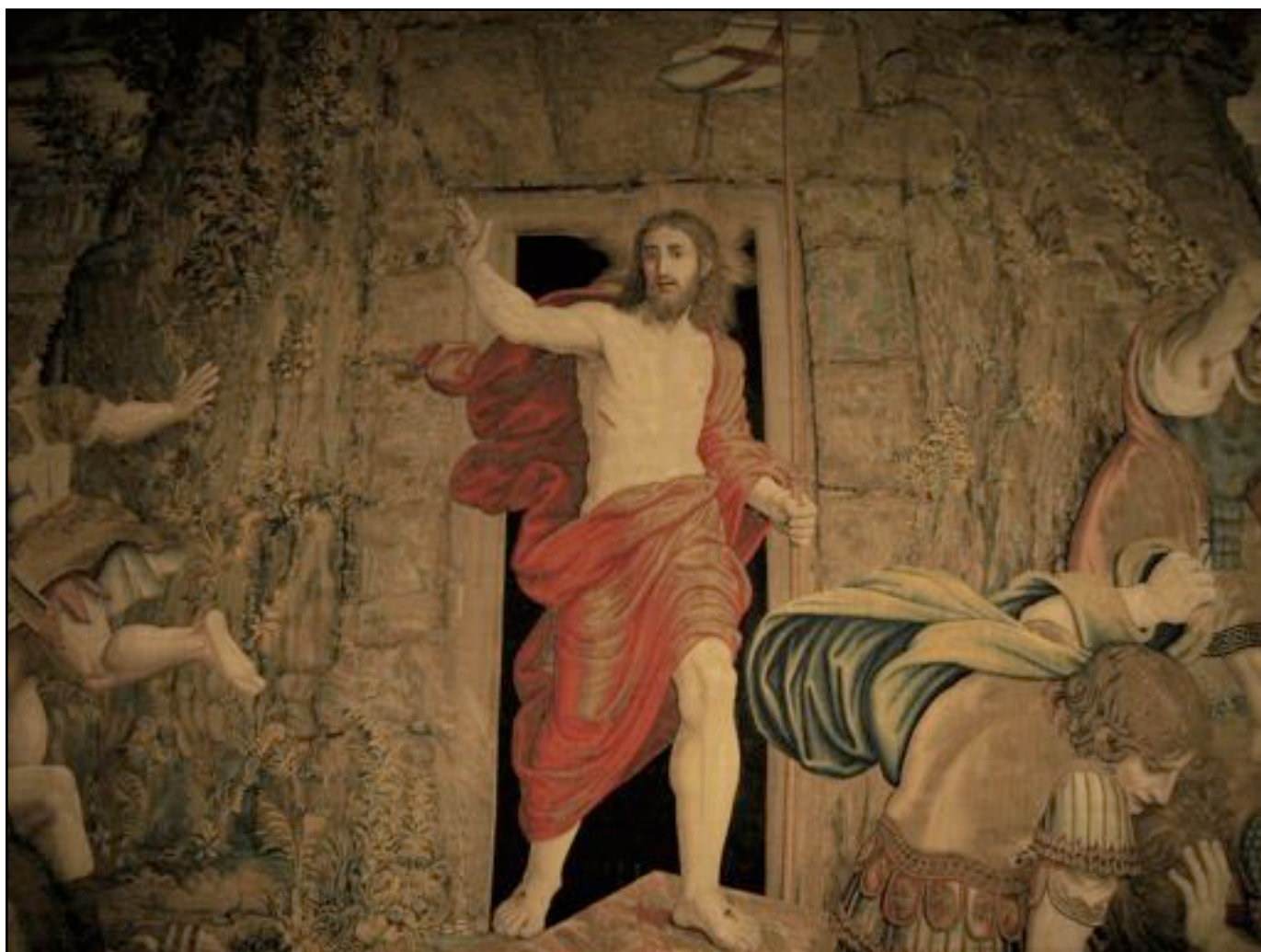
Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad – Evangelisk – lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke

Nr 1. 2007 årgang.11

Kristi oppstandelse, gammel bildevev i Vatikan muset Foto: Gunnar A.Hjorthaug

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke
Ansv.red.Gunnar Edwardsson,
gedwardsson@telia.com
Red.sekr: Gunnar Hjorthaug
E-mail: gunnar.hjorthaug@tele2.no

Kirkestyret består av:
Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,
Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)
Jan-Erik Andersson, kassör/kassierer
Tlf: 0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3
N-1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32
Kyrkans bankgironr 5633-5136 För-
samlingar

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala

Kh Åke Malander,
Karlsberg, Åkerlänna
S-740 30 Björklinge,
Tlf/fax 018/356140
ake.malander@telia.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxenhult

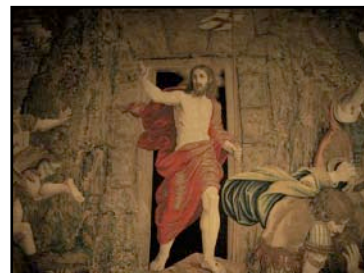
Kh Gunnar Edwardsson,
Fågelsångsv.14
S-341 31 Ljungby,
Tlf/fax 0372/62952
gedwardsson@telia.com

S:t Andreas ev.luth förs., Skellefteå

Kh Gunnar Byström,
Skelleftehamnsv.182
S-932 35 Ursviken,
Tlf/fax 0910/35008
bystrom@skemail.se

Den lutherske menighet, Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad
Tlf/fax 69 92 11 32
asbj.hjorthaug@c2i.net

Han er stått opp!

Mark.16.

1 Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham.

2 Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp.

3 De sa til hverandre: «Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?»

4 Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor.

5 Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet.

6 Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!

7 Men gå og si til disiplene hans og til Peter: 'Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.'»

”Du skall inga andra gudar ha jämte mig”

Första budet: 2 Mos 20: 1

Det första budordet finns på flera ställen i Bibeln, så till exempel återgivet i 5 Mos 5. 6 och Psalt 81:10f. Jesus sammanfattar det när han säger: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och främsta budet.” Matt. 22:37f.

Inga andra gudar? Hur är det med oss? Sätter vi saker och ting och människor i Guds ställe och därmed gör dem till gudar?

Om inte alla som läser detta, så i varje fall många vet vad Martin Luther säger i sin förklaring i Stora katekesen: ”En Gud kallas det, som man väntar sig allt gott av och som man i all nöd tager sin tillflykt till. Att ha en Gud är alltså ingenting annat än att av hjärtat förtrösta och tro på honom, såsom jag ofta har sagt, att allenast hjärtats förtröstan och tro gör både Gud och avgud. Är tron och förtröstan rättskaffens, så är och din Gud den rätte. Är åter din förtröstan falsk och orätt, så är det icke därvid fråga om den rätte Guden. Ty det tvenne höra samman: tro och Gud. Det, varvid du fäster ditt hjärta och varpå du förlitar dig, är, säger jag, i verkligheten din Gud.” (SKB 1957, s. 390)

En gud är den man tar sin tillflykt till, säger Luther. Det är en god utgångspunkt. Vad tar vi

vår tillflykt till? Många människor tar det till pengar. Man känner sig trygg när man har gott ställt, och kontot är välfyllt, särskilt vid löningsdags. Men kan detta ska trygghet? Kan det borga för något väsentligt när svåra sjukdomar och annat stöter till? Och kan det hjälpa då livet rinner ut?

Om inte pengar så kanske att man har ett gott liv, många vänner, trivsel i äktenskap och många goda saker därmed. Och många sådana saker är Guds gåvor. Men även om det är så, så är likväl detta inte grunden till att skapa den verkliga tryggheten. Vänskap kan försvinna, äktenskap kan rasa samman och det goda livet man levtt, kan förvändas i något helt annat. För ingenting av dessa saker är självklara.

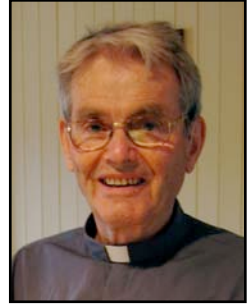
Men Gud då? Han som säger de här orden om att inte ha något annat vid sidan om honom eller något som vi rent av sätter framom honom, hur är det med honom och framförallt hur ser han på oss?

Det är där detta ord kommer in. För han säger inte detta ord utan avsikt. Han säger det därför att han är oss närmare än något annat. Ja han har till och med skapat oss till sin avbild för att vi ska vara lika honom.

Kan vi förstå det? Kan vi spegla oss i det första budordets viktiga mening? Om vi kan det, blir också nödvändigheten av att tro på honom som visade den största kärleken till Gud Fader och som gjorde det för att uppfylla Guds budord till alla delar, ja då blir Jesus viktig. Han lärde oss också att inte sätta något annat i Guds ställe, varken saker eller människor, utan att sätta Gud främst i våra liv. Ja han lärde oss att Gud och det gudomliga ska vara vårt mål, vare sig vi lever kort eller långt, rikt eller fattigt. För allt i våra liv handlar om vinna det eviga livet hos Gud, den ende sanne Guden. Och genom Jesus Kristus känner vi den ende Sanne Guden och det eviga livet.

Gunnar Edvardsson

” Du skall inte missbruka Guds Namn”

Andre budet. ”I Dig må de fröjda sig som har Ditt NAMN kärt!” / Psalt 5:12

I evangelii ämbete Kan vi Guds nåd och kärlek se. I Jesus Krist vår Herre.

En större härlighet den har Än den som lagens fordom var, Som Anden kan oss lära. / LPs 48:1

GUD ger oss sitt 2. bud, på Lagens första tavla med Orden: **”Du skall inte missbruka Herrens, din Guds Namn, ty Herren skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans Namn”**. 2 Mos 20: 7. Han riktar sig till alla, utan undantag: *”Frukta Gud och håll hans bud ty det hör alla människor till. Ty Gud skall dra alla gärningar till doms, när han dömer,... vare sig det är ont eller gott.”/Ordspr.b. 12/*

Precis som *Herren* i sitt första bud vill styra vårt hjärta och våra tankar upp till Gud, Den Ende och Evige, *befaller* Han i det andra budet att vi skall använda vår mun och tunga rätt.

NAMNET – det är Gud själv, och hans gudomliga egenskaper, hans Ord och Gärningar – allt som Han uppenbarat. Det är Den Treenige Guden: Fadern, Sonen och Den Helige Ande, innefattat i: NAMNET. - Det rätta bruket sker när vi i TRONS lydnad: ärar, tackar, ber och lovsjunger hans heliga Namn.

Missbruk av NAMNET sker: när vi inte brukar det! Så gjorde Adam och Eva när de inte höll Herrens Namn heligt och lydde hans Ord, utan vanhelgade NAMNET, genom att höra och lyda Lögnaren, när denne förvrängde Guds Ord. *”Herrens NAMN är ett starkt torn, den rättfärdige skyndar dit och får skydd”*. /Ordspr.b.18:10/ men varken Adam eller Eva flydde dit. Så föll också Herrens hand tungt över dem.

Så gjorde också Kain, när han tillsammans med Abel, offrade och de bar fram var sin offergåva åt Herren. Kains bestod av markens gröda, Abel av det förstfödda i sin hjord. *” Och HERREN såg till Abels offer, men till Kains offer såg Han inte. – Då blev Kain mycket vred och hans blick blev mörk.” /1 Mos 4:3-5/* - Katekesen och Skriften förklarar: Vi skall frukta och älska Gud så: *”att vi skall älska varandra, och inte liknar Kain, som var den ondes barn och mördade sin bror. Och varför mördade Kain honom? Jo, därför att hans gärningar var onda, men hans brors var rättfärdiga.”* - Abel trodde, och *”Herren*

tillräknade honom det till rättfärdighet”, likasom Han gjorde med Abraham. Ty *” genom tron... frambar Abel ett bättre offer åt Gud än Kain...”* /Hebr 11: 4/

HERRENS vrede lågade över Juda folks långvariga olydnad mot sin Herde och Gud, genom att låta deras första helgedom och stad, Silo, bli tillintetgjord av deras fiender. Nu, långt senare, upprepar Han hotet över Jerusalem och dess tempel, genom profeten Jeremia: *”Ni förlitar er på lögnaktigt tal, som inte kan hjälpa. Ni stjäla, mördar, och begår äktenskapsbrott, ni svär falskt, ni tändar offereld åt Baal, och följer andra gudar, som ni inte känner. Sedan kommer ni hit och träder fram inför mitt ansikte, i detta hus som är uppkallat efter mitt NAMN, och säger: ”Med oss är ingen nöd..”! För att sedan fortsätta med alla era styggelser! Håller ni det då för en rövarkula, detta hus som är uppkallat efter mitt NAMN? Ja, sannerligen, också JAG anser det så, säger HERREN”. / 7: 9-11/*

Kanske tydligast i GT träder Konung Davids dubbla synd, äktenskapsbrott och mord fram, där han tappar sin tro. Men efter Herrens synnerliga nådesingripande låter HAN profeten Natan ställa fram GUDS LAG inför konungens ögon. HERREN gör då undret att rycka bort slöjan från konungens synd genom att säga: *”Du är den mannen”,* och hålla ett skarpt skriftertal till genom sin tjänares mun. Först nu, i sin syndanöd, öppnar han sin mun och ropar till HERREN. *”Då sade David till Natan: Jag har syndat mot HERREN. Natan sade till David: Så*

har också HERREN förlåtit dig din synd. Du skall inte dö. Men eftersom du genom denna handling har kommit HERRENS fiender att förakta Honom, måste den son som just fötts åt dig dö” /2 Sam. 12/ - Se hur HERREN behandlar de sina: både med rättfärdighet och stor barmhärtighet! Och HAN öppnar sin tjänares mun, för att också vi skall få del av hans syndabekännelse: ”GUD, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet... Ja, : ”... upplåt mina läppar, så att min mun kan förkunna ditt lov.” / Psalt.51/ - Så fick ”Israels ljuvliga sångare” i tro och Helig Ande lära oss att på många sätt och ställen, lova och prisa vår GUD, även med sina sånger: ”Jag vill lova GUDS NAMN med sång...” /Psalt 69/

Förr lagens bokstav slog ihjäl, Och var man blev en dödens träl, Som lagen icke hållit, Dock lagen helig är och ren, Men vår natur, vårt syndamen, Har dom och död förvållat. / LPs 48:3

LNT undervisar oss HERREN JESUS i liknelsen om fariseen och publikanen. Fariseen, med helighetens sken både i sina ord och laggärningar, speglar GUDS NAMNS allvarligaste missbruk – otron klädd i NAMNETS kläder, dvs en skrymtare!

Publikanen, den uppenbare syndaren, är djupt osäker och slagen av GUDS LAG, när han ropar : ”GUD nådastola dig över mig, syndare!” /Lk 18/

GUDS Evangelium om Nådastolen KRISTUS som övertäcker hans synder – som NÅDASTOLSLOCKET i templets allra heligaste övertäckte LAGENS båda anklagande tavlor - hade övertygat hans hjärta, och skänkt honom tron att GUD förlåter syndare, för JESU KRISTI skull, detta under som Skriften kallar ”rättfärdighetsförklaring”! /Se t ex 1 Kor 6:11 m fl/ - Nu var publikanen viss om GUDS förlåtelse. Nu kunde han gå hem - i frid! Nu kunde han av hjärtat åkalla och prisa GUD i sin aftonbön: ” I frid vill jag lägga mig ner, och i frid skall jag somna in, ty DU HERRE låter mig bo avskild och i trygghet!” ”I Dina händer befäller jag min ande, Du har förlossat mig, Herre, Du Trofaste GUD!” /Psalt 4, resp 31, L-r. /

Summa: ”Lova HERREN, min själ, och allt det i mig är hans heliga Namn. Lova HERREN, min själ, och glöm inte allt gott Han har gjort dig. HAN som förlåter dig alla dina synder, och helar all din bräcklighet...”

Därför, kära benådade syster och bror i HERREN; Du och barnen med Dig:

Bed och tacka, åkalla och prisa och sjung till HERRENS ära, HAN som allena bär:

N A M N E T - som säger: ”JAG har kallat dig vid namn, du är m i n”./ Jes. 43.

●Du FADER, som fäste dig vid mig, säger: ’kalla mig ”Abba, FADER”!’ - ’Ja de vill jag, Du min käre, käre Far! Du min GUD och FADER!’ ”**Du smörjer mitt huvud med olja...**”
Lovat vare Ditt heliga NAMN!

●Du min IMMANUEL som fäst Dig vid mig, säger: ’JAG ÄR’ ”din Frälsnings Hövding!” /Hebr 2:10/ ’Ja, Du döpte mig ” i vatten och ANDE”, Du mitt Levande Vatten i livets öken, Dig, som Gud gett ”NAMNET över alla namn”, Du mitt hjärtas fröjd och Brudgum, ” **låter min bågare flöda över...**”
Lovat vare Ditt Heliga NAMN, Du ”GUD med oss”!

●Du HELIGE ANDE, som fäste dig vid mig, säger: JAG blåste GUDS ANDES nya Liv i dig när du döptes, ” JAG leder dig på rätta vägar, för mitt NAMNS skull”.. Du min Tros väktare, och min Tröstare och Hjälpare i all nöd! ”**Din käpp och stav de tröstar mig...**”
Lovat vare Ditt Heliga NAMN!

●DU medåterlöste, bär också, genom Dopet och Tron , **TREENIGHETENS NAMN!** Hör och jubla: ”**döp dem till/i NAMNET: Faderns och Sonens och Den Helige Andes**”/ Matt 28 ”**Evinnerligen må de jubla, som tar sin tillflykt till Dig, i Dig må de fröjda sig som har ditt NAMN kärt.**” /Psalt 5:12 **A M E N.**

”Sedan såg jag en stor skara...inför tronen och Lammet... de ropade med hög röst : ”*Saligheten tillhör vår GUD, Honom som sitter på tronen, och Lammet*”. Alla runt om tronen föll ned på sina ansikten .. och tillbad och sade:

”**Amen. Lovet och priset, visheten och tacksägelsen, äran, makten och väldet tillhör vår GUD, i evigheternas evigheter. Amen**”.

Din synd med sin rättfärdighet
Har Kristus skylt till salighet,
Han livet dig tillsäger.
Om du i tron blott stadigt står,
Förtröstar på hans död och sår,
Då himmelen du äger / LPs 48:5

Gunnar Byström

Tänk på vilodagen, så att du helgar den.

Tredje budet:

Tänk på vilodagen, så att du helgar den.

Vad betyder det?

Vi ska frukta och älska Gud, så att vi inte föraktar predikan och Guds ord utan håller det heligt, gärna hör och lär oss det.

”Vad betyder det?” Så frågar katekesen. Det heter inte: vad betydde det? Vår lärofader, dr Luther, tar upp frågan vad det betyder för oss kristna. Vad det betydde för judarna är en annan fråga. De levde i det gamla förbundet med dess sabbatsbud, som avskilde den sjunde dagen i veckan, lördagen, och kringgärdade den med speciella bestämmelser.

Men det gamla förbundet är upphävt och dess sabbat är upphävd. Nu lever vi i det nya förbundet, inte under Mose och lagens förmyndarskap utan under Kristus och i den kristna friheten. För oss är all mat ren och alla dagar lika. Jfr Kol 2:16, 17! Tyvärr kom dock den lagiska föreställningen om en speciell, gudomligt befalld, sabbatsdag tillbaka och trängde in i kyrkan. Därvid har man menat att sabbaten nu vore flyttad från lördagen till söndagen, men var står detta i Nya testamentet? Det finns inte något sådant skriftställe. Skriften har avskaffat sabbaten inte flyttat den från en dag till en annan. Att alla dagar verkligen är lika framgår även av

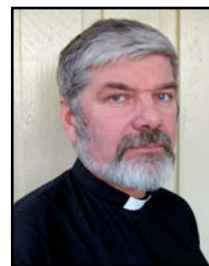
Rom 14:5. Det är ju otänkbart att Paulus skulle skriva så, om en viss dag verkligen vore gudomligt avskild från de övriga sex.

Det ovan sagda är viktigt för en rätt förståelse av vårt kristna söndagsfirande. Vi håller inte söndagen i sig för en helig dag, men vi helgar den genom att använda den till gudstjänst och uppbyggelse. Vi betraktar den som en gåva till församlingen, en arbetsfri dag varje vecka, inte så att vi inte får arbeta på den dagen, utan så att slipper gå till vårt vanliga, tunga, stressiga, monotona arbete. En sådan förmån hade inte de första generationernas kristna; de fick hålla gudstjänst före soluppgången och sedan gå till arbetet. Att det är just söndagen beror till det yttre på ett beslut, en lag av den romerske kejsaren på 300-talet, men för oss kristna är söndagen Herrens dag, Herrens uppståndelses dag, den stora segerdagen och glädjedagen. Hur skulle den kunna vara en dag full av tvång och förbud, när Kristus har köpt oss fria från allt sådant?

Det enda förbud och påbud som gäller är att inte förakta predikan och Guds ord utan hålla det heligt, gärna höra och lära oss det. Det är så vi ska helga vilodagen. Därför låter vi våra världsliga sysslor vila och låter söndagen bli till vederkvickelse till kropp och själ och ägnar den framför allt åt vårt andliga väl. Detsamma gäller även de extra helgdagarna under kyrkoåret. De är en gåva som vi med glädje brukar i kristen frihet.

Åke Malander

Langfredagen

Vår Herre Jesu Kristi lidelseshistorie er en velkjent historie. Denne historien griper oss sterkt fordi Jesu død på korset, hans smerte og pine skjedde i vårt sted. Vi var med da det skjedde. Han hang der for våre synders skyld. Da han ropte ut "Det er fullbrakt", så var vi reddet fra den evige død. Her på Golgata ble Adams fall og dermed hele menneskeslektens frafall gjenopprettet. Her ble løftet om at slangens hode skulle knuses til virkelighet.

Langfredagsdramaet er vi delaktige i for det hadde som bakgrunn våre synder. Her på Golgata tok Gud et oppgjør med våre synder. Jesu død på korset og den senere oppstandelsen er selve grunnvullen i min kristne tro.

Den grunn hvorpå jeg bygger er Kristus og hans død. I Jesu pines skygger er sjelens hvile søt. Der har jeg funnet Livet, selv er jeg intet verd. Hva Jesus meg har givet er mig for Gud så kjær.

Betyr denne historien noe for deg? Ser du at det var din frelser som led smerten og hang på korset og at det var for dine synder?

Så kom Jesus ut, og han bar tornekrone og purpurkappen. Og Pilatus sa til dem: "Se det mennesket!"

"Jesu lidelse" fra San Clemente, Roma. Foto: Gunnar A.Hjorthaug

Pilatus gir et forvirret inntrykk. Han spør ut Jesus om han var konge, men ikke noe i teksten viser oss om han skjønnte hva Jesus svarte. Han spør om hva sannhet var, men ingen ting tyder på at han virkelig søkte sannheten i Skriften. Men Pilatus var urolig og ga uttrykk for at han ikke fant noen skyld hos Jesus. Etter romersk rett var Jesus uskyldig. Men en sannhet slår han fast da Jesus står med tornekrone og purpurkappen og han sier: «*Se det Mennesket*». Adam betyr «menneske». Den gang Adam brøt Guds bud dro han hele menneskeslekten med i synden og

døden. Gud sa klart i fra: «*Den dagen du eter av frukten skal du dø.*»

Men nå er Kristus den andre Adam. Når han nå døde, gjorde han det ikke på grunn av sin egen synd for han var syndfri, men på grunn den første Adam og alle menneskers synd.

Altså, likesom én manns fall ble til fordømmelse for alle mennesker, så fører én manns rettfærdige gjerning til frifinnelse og liv for alle. Rom 5,18

"Se det mennesket!" Se Adam! Se hver enkelt av oss. Det er vi som står her med tornekrone. Jesus står der i ditt og mitt sted.

For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. 2KO 5,14

"Se det menneske". Pilatus viser oss her Jesu stedfortredende gjerning. I teksten blir vi også påminnet om hva Kaifas engang hadde sagt: *Det var Kaifas som hadde gitt jødene det råd at det beste var at ett menneske døde for folket.*

Hele Jesu lidelseshistorie var en virkelig og kroppslig lidelse. Svetten var som blod, Jesus hadde angst og var redd, smerten av piskeslagene og tornekrone var reell, og det samme kan sies om spikrene gjennom hender og føtter. Han tørstet og led av angst siden han var forlatt av Gud. Han ble bespottet og gjort narr av

helt inn i døden. Synden fører med seg en straff som virkelig kjennes. Den er reell. Det fikk røverne erfare. Forskjellen mellom dem og Jesus var at de fikk straff som fortjent, mens Jesus led alt uskyldig. Det ufattelige var at hovedpersonen i denne lidelseshistorien var Guds Sønn. Dette måtte selv offiseren og soldatene innrømme i det de sier:

"Sannelig, han var Guds Sønn!"

På påskedagen får vi beviset for at Jesus var rettferdig og at døden ikke kunne holde på ham. Han var Guds Sønn. Gud rettferdiggjorde ikke sin Sønn ved å la ham stige ned av korset. Han skulle dø for våre synder. Han skulle være vår frelser. Han skulle ikke rettferdiggjøre seg selv men hele verden. Dette er et ubeskrivelig under. På korset henger altså den Treenig Gud. Peter beskriver det slik: *Men livets høvding drepte dere, han som Gud reiste opp fra de døde; det er vi vitner om. Apg 3,15*

Langfredag viser oss også at Gud ikke tar det lett med synden. Gud slår fast at syndens følger er den evig død. Dette har Gud aldri gått tilbake på. Ser du rundt deg i verden så bekymrer folk seg lite over sine synder. De lever livets glade dager og tenker vel som så at Gud er kjærlighet. Gjør jeg så godt jeg kan, så går det bra. Men den som har hørt og forstått langfredagens evangelium kan umulig slå seg til ro med dette. Gud utøser en hellig vrede over synden og sparer ikke sin egen Sønn. Jesus måtte selv smake helvetes kvaler og også bli forlatt av sin egen far. Vi har av naturen en enorm syndegjeld. Når Guds Lam bærer all verdens synd opp på korset, så betaler han syndegjelden for alle mennesker en gang for alle. Han nagler skyldbrevet fast, soner straffen og vi går fri. Når loven dømmer deg og anklager deg for ikke å strekke til, så vær klar over at årsaken til at Jesus ofret seg selv for deg er at du ikke strekker til. Jesus døde for oss mens vi var synder, mens vi var fortapte. Det hele var en gedigen redningsaksjon satt i sene av Gud selv for å berge deg og meg fra døden. Ingen synd er for stor til at den ikke omfattes av evangeliet.

Når du ble døpt som et lite barn- så tok Gud deg til seg som sitt barn- enda han visste hvilke synder du kom til å gjøre. Han viste om dine evner og anlegg for sløvhhet, unnfalpenhet, feiltrinn, ondskap, trosløshet m.m. Likevel aksepterte han deg som sitt barn på grunnlag av Kristi død på korset. Jesus vant deg en evig rettferdighet, en evig frifinnelse, som gjelder for Gud.

*Min Jesus du er såret for mine synder så
Jeg burde have båret den straff som på deg lå.
Se hit her står jeg arme, fordømt til vredens
ris
Deg over meg forbarme din nådes glimt meg
vis.*

Ja, det behaget Gud å knuse sin Sønn for på denne måten å sette oss fri. Han seiret over djevelen, døden, synden for oss. Så ble hele verden forsonet og all synd ble tilgitt.

*For så har Gud elsket verden at han gav sin
Sønn, den enbårne, for at hver den som tror
på ham, ikke skal gå fortaapt, men ha evig liv.
JOH 3,16*

Ved troen på Jesus Kristus eier du syndenes forlatelse her og nå.

Så ble Jesus tatt ned av korset. Han døde der. Men før det skjedde ropte han ut: *Det er fullbrakt!* Men graven var heller ikke noe blivende sted. Gud reiste ham opp og dermed var vi alle rettferdiggjort. Ved troen blir så langfredagens lidelse og død til liv for oss. Jesus glemmer ikke hva han ofret for oss.

Korsfestelsens merker bærer han i sine hender og føtter i sin panne og på sin rygg og såret i sin side. Han sitter ved Faderens Høyre hånd og ser oss inntegnet i naglemerkene i hans hender og føtter. Han glemmer oss ikke. Gud være takk! God påske.

Asbjørn Hjorthaug

Årskonferensen 2006

EFS Gården i Åsljunga 4-8 juli

Påmelding til:

[Jan-Eric Andersson](#)

E-post: jan-eric.a@telia.com

Adress: Växthusvägen 31

266 31 MUNKA-LJUNGBY

Tfn: 070-491 65 82

